

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

—'Ο Έπικτήτος λέγει—'Εάν σοι εἴπῃ τις, ὅτι ὁ πάδε εἶπέ τι κακὸν περὶ σοῦ, μὴ ἀρχίσῃς νὰ δικαιολογῇς τὸν ἑαυτὸν σου, ἀλλὰ πρόσθεσον— αὐτὸν ἐκείνος ἐγνώριζε πάντα τὰ σφαλμάτα μου, δὲν ἤθελεν ἀναφέρει ἐκεῖνον μόνον! »

—'Ερωτηθεὶς ποτε ὁ Διογένης, τίνος ᾖ τοῦ δάγκασμα ἦτο τὸ ἐπικινδυνωδέστατον, ἀπεκρίθη, ἅ' Ἐκ μὲν τῶν ἀγρίων τὸ τοῦ σκυφοάντου, ἐκ δὲ τῶν ἡμέρων, τὸ τοῦ κόλακος! »

—Αἱ ἱστορίαι κάμνουν τοὺς ἀνθρώπους, πλὴν τῶν βασιλέων, σοφοῦς. Οἱ ποιηταὶ ἀγχινοῦσι, ἡθικοῦσι, σοβαροῦσι. Ἡ δὲ λογικὴ καὶ ῥητορικὴ δεῖνοῦσι εἰς τὸ νὰ ἐρίζουν καὶ συζητοῦν!

—Κινεζικὴ τις παροιμία λέγει, ὅτι διὰ νὰ ᾖ τις εὐτυχής, πρέπει νὰ γεννηθῇ ἐν Τσοῦν-Σοῦ, νὰ ζῇ ἐν Καντὼν καὶ νὰ ἀποθάνῃ ἐν Μαγχάν, διότι εἰς μὲν τὴν πρώτην πόλιν εἶναι οἱ φτωχοὶ ἀνθρώποι, εἰς τὴν δευτέραν αἱ γλυκύταται ἡδοναὶ καὶ εἰς τὴν τρίτην αἱ καλλίσται νεκροθῆκαι!

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΡΙΟΥ

περὶ τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνταλίας καὶ
τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων.

—Εὐχαρίστως βλέπομεν ὁλονὲν βελτιούμενα τὰ εἰς τὴν νεαρὰν ἡλικίαν ἀποτεκνύμενα περιοδικὰ ταῦτα, ἅτινα εἰσι καὶ τὰ ἀρχαιότερα παντὸς ἄλλου τοῦ εἶδους αὐτῶν. Ἀμφότερα διὰ καταληλωτάτου τρόπου καὶ πάνυ εὐμεθέδως ὑποβάλλουσι λάβρα, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὰς ψυχὰς τῶν παίδων γνώσεις οὐ μόνον χρησίμους πρὸς τὸν μέλλοντα βίον αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ, ὅπερ καὶ τὸ οὐσιωδέστερον, οἰκοδομητικὰς τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας. Δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι ἀνεξαιρέτως τὰ θέματα, ἅτινα μέχρι τοῦδε ἀπρησγῆσαν τὴν σύνταξιν των, εἶναι μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἐκλελεγμένα καὶ ἐκτεθειμένα μετὰ σαφηνείας, ἥτις ἦτο ἀπαραίτητος ὅρος αὐτῶν διὰ τὴν ἡλικίαν, πρὸς ἣν ἀποτεκνύονται. Ἐπὶ πλεόν ἡ συγχωτάτῃ χρήσις ποικιλιωτάτων καὶ εὐαγογιστῶν εἰκόνων, δυναμένων νὰ περιπλοήσῃσι τιμὴν καὶ εἰς εὐρωπαϊκὰ περιοδικὰ, ἀναμφιβόλως προκαλεῖ τὴν προσοχὴν τῶν μικρῶν ἀγαγνοστῶν, οἵτινες ὡς διὰ παγίδος ἡδέας φέρονται διὰ μέσου αὐτῶν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ὠφέλειαν. Τοιαῦτα τὰ δύο ταῦτα περιοδικὰ, τὰ ὅποια συνιστῶμεν εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν, καὶ ὅσον διὰ τὸ μικρότατον τῆς τιμῆς αὐτῶν εἶναι προσιτὰ εἰς πάντας.

(Νέαι Ἰδέαι.)

—ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΙΔΩΝ. Εὐχαρίστως εἶδομεν καὶ τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ νέου ἔτους τῆς λίαν ταύτης χρησίμου ἐφημερίδος τῶν παίδων. Συγχαίρομεν δὲ τὸν συντάκτην αὐτῆς κ. Καλοποθάκην διὰ τὰς ὑποίας κάμνει βελτιώσεις εἰς αὐτὴν κατ' ἔτος. Ὁ χάρις, αἱ εἰκόνες, ἡ ὕλη, τὰ πάντα εἶναι ἐκλεκτὰ καὶ σκοπῶν ἐκλεγόμενα καὶ εὐληπτικῶς ἐκτεθειμένα πρὸς διδασκαλίαν, καὶ εὐχαρίστησιν τῶν παιδίων ἀμφοτέρων τῶν γενεῶν.

Διὰ τὰς ἀρετάς τῆς ταύτας συνιστῶμεν αὐτὴν εἰς πάντας τοὺς μικροῦς.

—ΑΣΤΗΡ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. Καὶ ἡ ἐφημερίς αὐτὴ στολισθεῖσα ἀπὸ πέρυσι μὲ εἰκόνας, καθίσταται ἐλκυστικωτέρα καὶ χρησιμωτέρα εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν, πρὸς ὄφελος τῆς ὑποίας καὶ ἐκδίδεται ἐπὶ 23 ἡδὴ ἔτη· συνδρομὴ ἑτησία **δρ. 6.** (Ἀλφειαν.)

Ἀνέγμ.α.

Τὸ ὄνομά μου σύγκαιται ἐξ ὀνομάτων δύο,
Καὶ μὲ τὸ πρῶτον ἀπὸ τῶν Ὀθωμανῶν δεικνύω
Μὲ τ' ἄλλο δὲ αἰρετικὸν δεινὸν τῆς ἐκκλησίας,
Καὶ μὲ τὸ ὅλον στρατηγὸν κλεινὸν τῆς ἱστορίας. Κ.

Ἀπλὴ ἀκροεσχίς.

Συνίσταται ἐκ πέντε γραμμάτων, ἀποτελούντων τὸν ἀριθμὸν 69.

Τούτων τὸ μὲν πρῶτον εἶναι τὸ ἀρχικὸν γράμμα τοῦ ὀνόματος ζωὸς τινὸς θεοῦ, τὸ δεύτερον διαστήματος τινὸς δυσπίστου, τὸ τρίτον ζηλοτύπου τινὸς θεᾶς, τὸ τέταρτον μακροῦ τινος ποταμοῦ, τὸ δὲ τελευταῖον εἶδους τροφῆς ἀναγκασιωτάτης πρὸς διατήρησιν τῆς ζωῆς. Εἶμαι ὄνομα προσώπου, ἢ πράγματος;

Τὰς ἱερογραφικὰς ἐρωτήσεις τοῦ 1879 ἔλυσαν οἱ ἑξῆς:

1. Εὐθυμία Πετρούλη	} Ἀθηνῶν	
2. Φ. Δ. Καλοποθάκης		
3. Χ. Ρήγας		Βύλος
4. Σπ. Ν. Τραβασάρου		Ἀλεξάνδρεια.

Ἀπενεμήθησαν δὲ εἰς μὲν τὴν πρώτην καὶ τὸν τέταρτον ἐν ἀντίτυπον τῆς Γραφῆς χρυσοδεμένον, εἰς τὸν δεύτερον καὶ τρίτον δῶρα ἑξῆς ἀξίας μὲ τὸ ἀντίτιμον τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Ὁ Σπ. Ν. Τραβασάρου παρακαλεῖται νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ πού θέλει νὰ παραδώσωμεν τὸ βραβεῖόν του.

Δύσεις τοῦ αἰνίγματος τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1879.

Ἀρταξέρξης—Ἀρτα—Ξέρξης.

Τὸ ἔλυσαν οἱ Ἀθηνῶν Π. Ἀλεξιάδης, Γ. Ν. Ἀθάξου, Ἀγτωνία Καστελάνου, Γ. Π. Παπαζαφειρόπουλος, Δ. Χ. Βουρνάζος, Κ. Ν. Πήλικας, Κ. Π. Ζάβαλης, Ι. Δ. Ζώταλης, Μάσιγχα Σαρδάκη, Π. Ι. Ρόδιος, Ἀλεξάνδρεια Ι. Γαλανός, Γ. Ι. Λυδδής, Α. Ἀρχιτεκτωνίδης, Σπ. Ν. Τραβασάρου, Λεωνίδου Θ. Κ. Καλλιγᾶς, Μεσολογγίου Κ. Ι. Χαντζόπουλος, Χίου Μ. Γ. Βιτιάδης.

Δύσεις τοῦ ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Ἰοβρίου 1879 Γριφου.

Δήθη—ἦθη.

Τὸν ἔλυσαν αἱ δεσποινίδες Ἀσπασία Φ. καὶ Μελοπομένη Σταυρίδου.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποία μήτηρ ἔδωκε κακὴν συμβουλὴν εἰς τὸν υἱόν της;
2. Ποία ἦτο ἡ μεγίστη τιμὴ ἡ πληρωθεῖσα δι' ἐν φαγητὸν φακῆς;
3. Ποῖον ὁ Πέτρος ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν;

Ἐξιδιοποιήσεις.

—Αἱ λύσεις τῶν αἰνιγμάτων οὐχὶ τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ τοῦ προπαραλθόντος μηνὸς θὰ δημοσιεύωνται, διὰ νὰ δίδεται τοιούτοις καιρὸς πρὸς τοὺς μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν διαμένοντας νὰ πέμψωσιν ἐγκαίρως τὰς λύσεις των.

—Ἐνεκα τοῦ θανάτου, τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἄλλων αἰτιῶν τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καλάμεις, Πάτραις καὶ ἄλλαχοῦ ἀνταποκριτῶν μας, παρακαλοῦνται οἱ ἐκεῖ συνδρομηταὶ νὰ πέμψωσι κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων τὴν συνδρομὴν των, ἂν θέλουν νὰ λάβουν τὰ φύλλα τοῦ 1880.

—Κατὰ λάθος ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον αἰνίγμα ἄλλοτε δημοσιευθέν.